

Diana, Viljamas ir Haris

*Konfliktas, intriga ir
išdavystė – ką nuo pasaulio
nuslėpė karališkoji šeima?*

James Patterson

su Chris Mooney

Diana, Viljamas ir Haris

James Patterson

su Chris Mooney

Iš anglų kalbos vertė
RŪTA EVELINA ŠUTINYTĖ

Ižanga

1997 m. rugpjūčio 31 d.

Paryžius

Ji lipa į automobilį ir sėda į savo vietą, vairuotojui jau spaudžiant akceleratoriaus pedalą. Juodasis *Mercedes S280* tiesiog sukurtas greičiui.

Dviejų tonų sedanui tolstant nuo *Ritz* viešbučio Paryžiuje, vakaro tamsoje prapliumpa žybsėti fotografų blykstės. Daugybė operatorių pasileidžia paskui juos motociklais ir motoroleriais.

Kiek anksčiau, šį mėnesį, bulvarinei spaudai už milijonus buvo parduotos jos ir naujojo draugo nuotraukos, kuriose jiedu užfiksuoti besibučiuojantys jachtoje Viduržemio jūroje. Pora Paryžiuje apsistojo vos kelioms valandoms. Tačiau ją persekiojantys fotografai nenurims, kol negaus kitos nuotraukos, vertos didžiulės sumos.

Jau popietė, bet ji vis dar apsirengusi vasaros pietums: baltais džinsais ir tamsiu *Armani* švarku. Raudonas lūpdažis švyti vasaros saulėje įdegusiame veide.

Ji žvilgteli į tris vyrus automobilyje: savo draugą, egiptietį, filmų prodiuserį Dodį al Fajedą (*Dodi al Fayed*), sėdintį šalia ant užpakalinės sėdynės, bei britą, asmens sargybinių Trevorą Ryz Džounsą (*Trevor Rees-Jones*), sėdintį tiesiai priešais ją.

Prie vairo Henris Polas (*Henri Paul*), viešbučio apsaugos vadovas. Polas – patyręs ir profesionalus vairuotojas, mokėsis *Mercedes-Benz* kursuose Vokietijoje.

Kai jos berniukai Viljamas ir Haris buvo mažesni, mėgo žaisti su žaisliniais automobiliais. O kartą malonus policininkas leido jiems atsisėsti ant jo BMW motociklo, apsimesti, kad jį vairuoja, ir pamajuoti.

Henris Polas važiuoja per greitai.

Maršrutas nuo viešbučio iki Dodžio apartamentų griežtai nustatytas – pro *Cartier* parduotuvę *Arsène Houssaye* gatve, netoli Triumfo arkos. Tačiau Polas tuo keliu nevažiuoja. Jis staiga pasuka *Cours Albert ler* gatve.

Vos prieš keletą valandų ji kalbėjo su sūnumis. Jie žaidė su savo pusbroliais Balmoralo pilyje, tad greitai persimetė keletu žodžių. Sūnūs dar vaikai – vos dvylikos ir penkiolikos metų, tad jiems vis dar labai jos reikia.

Henris Polas prisidengia akis skydeliu nuo saulės, kad neakintų fotografų blykstės. Pamačiusi, kaip vairuotojas stebi per galinio vaizdo veidrodį, ji atsiska, norėdama pasižiūrėti pro galinį langą.

Jie važiuoja tolyn nuo miesto centro, į vakarus šiaurine Senos pakrante. Kitoje upės pusėje sutemose melsvai švyti Eifelio bokštas, skleisdamas aplink raudonas ir violetines atspindžių vėduokles.

Vyrai ant motociklų bando juos aplenkti.

Ji žvilgteli į spidometrą: greitis 160 km/h ir vis didėja.

Jeigu berniukai būtų kartu, jų automobilis važiuotų tarp dviejų apsaugos automobilių – vieno priekyje, kito gale. Tokia aukščiausio lygio apsauga priklauso ir net yra privaloma karalienei ir tiesioginiams sosto įpėdiniams.

Bet kadangi Diana išsiskyrusi, jai tokia apsauga nepriklauso. Rytoj ji išskris į Londoną. Su Viljamu ir Hariu susitiks namuose, Kensingtono rūmuose. *Ketinu padovanoti Hariui PlayStation, kurį nupirkau jo gimtadieniui.*

Mersedesas pasuka į dešinę, link įvažiavimo į tunelį po *de l'Alma* tiltu. Nuo milžiniško greičio jai svaigsta galva, mirga akyse.

Asmens sargybinis sušunka ir ranka rodo į priekį.

Pro priekinį langą ji pamato baltą automobilį, kuris sustoja tunelyje prieš pat juos.

Henris Polas praranda kontrolę. Jis užgula mersedeso stabdžius. Automobilis ima smarkiai slysti link baltojo automobilio galinio kairiojo šono ir pradeda suktis. Tada įsirėžia į betoninę koloną, o paskui ir į tunelio sieną.

Jos kūnas staiga trūkteli į priekį, jausmas toks, lyg iš didelio aukščio kristų galva žemyn.

Kaip tada, kai Disneilende lėkė linksmisiais kalneliais. Haris sėdėjo priekyje ir klykė džiaugdamasis nusileidimo greičiu.

Ji gyva. Kažkokiu būdu ji vis dar gyva ir iš paskutiniųjų stengiasi kvėpuoti. Tas skausmas jos galvoje – niekada nejuto nieko panašaus. Galvos smegenų sukrėtimas? Veikiausiai taip ir yra.

Kaip tą baisų kartą, kai per nelaimingą atsitikimą golfo lauke skilo Viljamo kaukolė. *Viljamas išgyveno, aš taip pat išgyvensiu. Grįžtu namo. Ketinu juos apkabinti ir užpilti bučiniiais. Ir sakyti jiems dar ir dar kartą, kaip labai aš juos myliu.*

1 DALIS

Ledi Diana

1 skyrius

1978 m. balandžio 20 d.

Londonas

Ledi Diana Spenser giliai įkvepia. Čiumpa savo rožių puokštę ir nuleidžia galvą, suvokdama, kad visų akys įsmeigtos į ją. Ji išsitiesia ir lengvai žengia – taip, kaip mokė baletu mokytojai.

Diana mato laimingus vestuvių dalyvių veidus. Tarp jų Kento hercogienė, Gločesterio hercogas ir hercogienė. Taip pat karalienė motina, stovinti šalia Dianos senelės, ledi Rut Fermoi (*Ruth Fermoy*).

Diana lėtai eina praėjimu tarp eilių. Ji žengia nava link presbiterijos ir nusklendžia į savo vietą prie altoriaus.

Sargybinių koplyčioje, esančioje už kelių šimtų jardų nuo Bakingamo rūmų, dėmesys nuo Dianos nukrypsta į nuotaką – jos seserį Džeinę, gražiai figūrą apgulusia siuvinėta nėrinių suknele ilgomis rankovėmis ir šydu.

Iš tiesų labiausiai Džeinės vestuviniame apdare akį traukia relikvija: Spenserių tiara, jau daugiau nei šimtmetį priklausanti šiai šeimai. Tai Spenserių pusbrolio vestuvinė dovana ledi Sintijai Hamilton, jų tikrajai senelei. Tiara – galvos papuošalas, dekoruotas deimantais ir centre pagražintas gėlės formos brangakmenių ornamentu. Diana svajoja ją dėvėti ateityje, savo vestuvių dieną.

Tačiau šią šviesią ketvirtadienio popietę šešiolikmetė Diana vilki ilga iki žemės, raukiniuota, sarafano stiliaus, marga, medvilnine suknele su kreminės spalvos pūstomis rankovėmis. Nors ji vyriausioji pamergė, jos suknelė tokia pati, kaip ir mažų, gėles barstančių mergaičių. Ji bent jau pasipuošusi perlais, o plaukai madingai nukirpti iki pečių ir susegti vienoje pusėje.

Stovėdama priešais susirinkusiuosius į bažnyčią, Diana žvilgteli į žmones. Džeinė išteka už Roberto Felouso (*Robert Fellowes*), karalienės asmeninio sekretoriaus padėjėjo. Tiek nuotaka, tiek jaunikis artimai susiję su karališkąja šeima. Karalienė Elžbieta yra netgi Dianos trylikamečio brolio Čarlzo krikštamotė. Ir kol Robertas turi dvarišio prestižą, Spenserių grafystė valdo nepaprastą 140 milijonų dolerių turtą, įskaitant didinguosius Altorpo rūmus.

Jaunavedžiai persikels į *Old Barracks*, kotedžą Kensingtono rūmų teritorijoje. *O, aš norėčiau gyventi Kensingtono rūmuose*, galvoja Diana vis pažvelgdama į elegantiškai apsirengusius artimiausio karališkojo rato narius, sėdinčius ant bažnyčios suolų. Ji pastebi Džeimsą Vitekerį (*James Whitaker*) iš *Daily Mirror* leidinio, parašiusį straipsnį apie vyriausiosios Spenserių sesers Saros ir princo Čarlzo romaną.

Visos kalbos apie „galimą jų atitikimą“ rimtai įstrigo į galvą jos dvidešimt trejų metų seseriai. Diana matė, kaip Sara mėgaujasi šiuo dėmesiu. Visus straipsnius apie save ir Jo Karališkąją Didenybę ji iškirpo ir suklijavo į albumą.

Vos prieš prasidedant šiandienos ceremonijai, Diana priėjo prie reporterio.

„Jūs esate nedorėlis ponas Vitekeris, ar ne?“ – paklausia ji.

„Kas jūs esate ir iš kur mane pažįstate?“ – jis atšauna.

„Aš esu Diana, jaunesnioji sesuo, ir apie jus sužinojau iš Saros“, – atsako nusijuokdama. Ji nepapasakojo reporteriui to, ką sakė draugams: kad „labai užjaučia“ princą Čarlzą, nes Sara „apsivijo aplink kaklą ir jam gana sunku tai ištverti“.

Diana gal ir jauniausia Spenserių duktė, bet pati romantiškiausia. Ji prisimena, kaip Džeinė pasikliauja savo naujuoju vyru: *Mes pažinojome vienas kitą visą gyvenimą ir pamažu darėmės vis artimesni*.

Diana tyliai atsidūsta, nekantriai laukdama priėmimo, kai galės mėgautis geru maistu ir saldumynais.

2 skyrius

1978 m. balandžio 20 d.

Londonas

Šv. Jokūbo rūmuose karalienė motina stovi kartu su Rut Roš (*Ruth Roche*), ledi Fermoį, savo patikėtine ir freilina.

Karalienė motina susidomėjusi ledi Fermoį paaugle anūke. Jauniausioji Spenserių mergaitė, nors šiek tiek stamboka, bet gana aukšta, švytinčiomis akimis ir kerinčia šypsena.

Diana pasakė savo šeimai, kad „nori būti su žmonėmis ir gerai praleisti laiką, rūpintis kitais“.

Šiandien ji tai parodo, laisvai jausdamasi pobūvio minioje, sužavėdama vyresniusius ir pakerėdama vaikus.

Diana buvo dar vaikas, kai jos mama, Rut duktė Francė (*Frances*), sukėlė viešą skandalą, palikdama savo vyrą, netrukus aštuntuoju grafu tapsiantį Spenserį. Paliko jį dėl vedusio tapetų įmonės paveldėtojo Piterio Šando Kydo (*Peter Shand Kydd*). Net kai Francė ir Piteris išsiskyrė su savo sutuoktiniais ir abu susituokė, jaunoji Diana nesiliovė tikėtis, kad jos mama vieną dieną grįš namo.

Džono Spenserio (*Johnnie Spencer*) antroji žmona Reinė Leg (*Raine Legge*), Dartmuto grafiene, karalienei motinai didelio įspūdžio nepadarė. Ar tiesa, kad grafo vaikai ją vadina „kandžiaja Reine“?

Karalienė motina žvalgosi po salę. Ji mano turinti nuotakos tėvui lordui Spenserui pagirti jaunosios ledi Dianos šilumą ir eleganciją.

Grafas su dėkingumu pripažįsta jos gerumą.

„Bet dabar sudėtingiausias metas, – pataria jam. – Jūs turite pagalvoti apie jos būsimą gyvenimą.“

Šeima *galvojo* apie Dianos ateitį. Jie matė, kaip puikai ji tinka karalienės motinos antrajam anūkui. Iš tikrųjų jie tuo taip įsitikinę, kad Dianos artimi draugai ir šeima ją jau vadina „kunigaikštienė“.

Ar nebūtų puiku, jei Sara Spenser ištektėtų už princo Čarlzo, o Diana – už jo jaunesniojo brolio Endrių?

3 skyrius

1978 m. lapkričio 15 d.

Londonas

Princas Čarlzas stovi prieš veidrodį, sagstydamasis marškinius.

Vakar jam sukako trisdešimt. Šį vakarą jo tėvai rengia privačią šeimos vakarienę. Paskui Bakingamo rūmuose, vadinamuosiuose „didžiuosiuose namuose“, vyks vakarėlis, kuriame dalyvaus 350 svečių.

Čarlzas mėgaujasi „princo *pleibojaus*“ reputacija ir mėgsta būti vadinamas „veiksmo žmogumi“. Jo tarnyba kariuomenėje ir nutrūktgalviškų nuotykių siekis, banglenčių sporto ir polo pomėgis įrodo jo pasigyrimą: „Aš tikiu pavojingą gyvenimą.“ O už pokštus ir pajuokavimus jis praminamas „princu klounu“. Na, bent jau tai rodo, kad jis nėra nuobodus kompanionas.

Jis buvo pavadintas „populiariausiu žmogumi Britanijoje“. Ir nėra abejonių, kad tomis dienomis jis išrinktas geidžiamiausiu viengungiu imperijoje.

Kai Čarlzas buvo dvidešimt vienerių ir lankėsi Baltuosiuose rūmuose, prezidento Niksono dukra pavadino jį „puikiu šokėju“. Vėliau Čarlzas sakė: „Jie bandė mane apvesdinti su Trise Nikson (*Tricia Nixon*).“ Su amerikietiškomis piršlybomis jis nesutiko.

„Prieš įsikurdamas, žmogus turėtų pamaištauti ir pagyventi palaidai“, – kartą pasiūlė Čarlzo „dėdė Dikis“, lordas Mauntbatenas (*Mountbatten*). Bet patarė elgtis atsargiai. „Žmona jis galėtų išsirinkti mielą ir tinkamo charakterio merginą, kol ji dar nesutiko kito, kurį galėtų įsimylėti.“

Čarlzas sutinka. Jo nuomone, santuoka „yra daug svarbiau negu tiesiog įsimylėjimas“. Tai reiškia „sukurti sėkmingą šeimos vienetą“, kad augtų laimingi vaikai. „Štai kas yra santuoka – namų kūrimas.“

Būdamas dvidešimt penkerių, jis pasakė: „Aš asmeniškai jaučiu, kad vyrui tinkamas amžius tuoktis yra apie trisdešimt metų.“

Dabar, kai jam trisdešimt, jo tėvas reikalauja: „Geriau imkis šio reikalo, Čarlzai, antraip nebeliks iš ko rinktis.“ Neišvengiamas faktas yra tas, kad nuo to laiko, kai Velso princas Čarlzas II, linksmasis monarchas, liko nevedęs būdamas trisdešimties, praėjo trys šimtai metų.

Tačiau dabartinis Čarlzas, Velso princas, iš tikrųjų mėgaujasi įsimylėjimais.

Jis ištraukia rankogalius, juos išlygina ir paima 50/50 *Martini*. *Įsimylėdavau visokias merginas ir ketinu toliau šitaip elgtis.*

4 skyrius

1978 m. lapkritis
Londonas

Kvietimas į princo Čarlzo gimtadienio pobūvį – įdomiausias dalykas, kada nors nutikęs septyniolikmetei Dianai.

„Nekenčiau mokyklos, išskyrus slidinėjimą“, – ji rašė buvusiai auklei Merei Klark (*Mary Clarke*), kai vieną semestrą praleido *Alpin Videmanette* institute Šveicarijoje. Prieš palikdama Angliją pavasarį, nežinojo, ką darys toliau. Daugiausia ji gyveno su mama Londono Kadogano aikštėje.

Vargšas tėtis rugsėjį patyrė insultą. Ačiū Dievui, jo būklė stabilizavosi. Diana tada mokėsi maisto gaminimo ir mėgavosi tomis pamokomis. Bet dabar, kai jos baigėsi, nebenumanė, ką veiks.

Ji prisipažino, kad „visiškai nesusidomėjo mokslu“. Ir jai visai nepatiko *West Heath* mokykloje Kente. Visą laiką jautėsi nepritamanti prie griežto akademinio standarto, nustatyto vyresniųjų seserų. Tačiau džiaugėsi, kai mokykloje buvo apdovanota *Leggatt* taure už paslaugumą ir įvardyta kaip „mergina, pastebinti, ką reikia padaryti, ir daranti tai noriai ir džiaugsmingai“.

Net namų ūkio darbus.

Man visą laiką patiko tvarkytis, galvoja ji. Jos seserys, Džeinė ir Sara, pasirengusios net sumokėti už kai kuriuos namų ūkio darbus. Diana taip pat dievina vaikus ir dirbo aukle draugo šeimoje. Bet tai – tik laikini sprendimai.

Internate ji išsliuogdavo iš lovos ir eidavo į salę „šokti valandų valandas“. Vargu ar ji bus profesionali balerina, nes yra per aukšta. Tačiau ji *galėtų* mokytis šokti vaikus. Mamytės pasiūlymu, ji ėmėsi iniciatyvos ir susisiekti su *Vacani* šokių mokykla pasiteiravo apie mokytojos pareigas.

Galėčiau tapti įžymia šokėja, vis dar svajoja Diana.

Eidama didžiule, raudonu kilimu nuklota Bakingamo rūmų pokylių sale, ji ketina šokti visą naktį.

Susiranda savo vietą prie 175 pėdų ilgio stalo, padengto prabangiu karalienės porcelianu paaukuotais kraštais ir karaliaus Jurgio IV kelių šimtmečių amžiaus

didžiuoju servizu. Jos vakarienės kompanionas Luisas Basualdo (*Luis Basualdo*), gražus, gerai apsirengęs vyras tankiais, juodais, sklastymu praskirtais plaukais.

Diana viską žino apie prašmatnų argentinietį „pleibojų“, kuriam leidinys *Daily Mail* suteikė „Niekšo“ pravardę. Tačiau ji mandagiai paklausia apie polo ponį, kurį jis gimtadienio proga padovanojo princui Čarlzui.

Luisui ji atrodo „labai kukli, labai naivi, bet gana maloni“. Jie lengvai šnekučiuojasi, skaitydami elegantišką programą, kurioje išsamiai aprašytas šio vakaro keturių patiekalų meniu, svečių sąrašas ir pramogos.

Rūmuose Diana jaučiasi puikiai. „Manęs visai negąsdina ši aplinka, – sako ji. – Nuostabi vieta.“

Po vakarienės Luisas palydi Dianą į paveikslų galeriją. Iš jos labai gerai matyti šokių aikštelė ir princas Čarlzas, šokantis ant scenos su merginų grupe *Three Degrees* iš Filadelfijos. Ji žino visus šios grupės garsiausios dainos *When will I see You again* žodžius.

Žmogus, kuris entuziastingai šoka! Kaip smagu.

Diana stebi, kaip Jo Karališkoji Didenybė prieina prie vis kitos žavingos partnerės. Nuo pagrindinės dainininkės Šeilos Fergiuson (*Sheila Ferguson*) iki aktorės Siuzanos Džordž (*Susan George*) ir ledi Džeinės Velesli (*Jane Wellesley*).

Jis netgi šoka su Dianos seserimi Sara, kuri draugaudama su juo susimovė.

Tai įvyko dėl jos pačios kaltės. Sara žinojo, kad pokalbiai su bulvarine spauda karališkosios šeimos akimis nedovanotini. Vis dėlto susiviliojusi viešumu ji davė išsamų interviu *Women's Own* žurnalui, kuriame pareiškė, kad princas yra „lengvai įsimylintis romantikas“, o ji pati „netekėtų už nemylimo, nesvarbu, ar tai būtų dulkių valytojas, ar Anglijos karalius“.

„Nekyla klausimų, kad ateityje atsiras būsima Anglijos karalienė, – pasakė Sara žurnalistams. – Bet manau, kad jis jos dar nesutiko.“

Tai buvo neapgalvotas žaidimas, ir Sara jį pralaimėjo.

Šį vakarą princas Čarlzas atrodo itin susidomėjęs sportiškos išvaizdos blondine. Ji vis pasilenkia prie jo ir kažką sušnabžda, o šis nesiliauja kvatoti.

Diana pastebi, kad princo draugija moters nė kiek nebaugina. Ji nemeilikauja jam, kaip elgėsi Sara, ir nevaicina nusiminusios, kai kitos moterys varžosi dėl jo dėmesio. Ji atrodo visiškai atsipalaidavusi jo kompanijoje. Tarsi žinotų, kad Jo Karališkoji Didenybė visada sugrįš pas ją, dar ir dar.

Kas ji galėtų būti?

5 skyrius

1980 m. vasara

Londonas

Diana žengia žingsnį atgal, neatsidžiaugdama savo rankų darbu: prie miegamojo durų ji pritvirtino lentelę su užrašu VYRIAUSIOJI PAUKŠTYTĖ.

Ji negalėjo būti laimingesnė, nei turėdama savo pačios gyvenamąją vietą – butą su trimis miegamaisiais *Coloheme Court* 60, keletą mylių į pietvakarius nuo Londono centro. Čia ji įsikūrė praėjusiais metais, netrukus po aštuonioliktojo gimtadienio. Tada ji gavo dvi reikšmingas pilnametystės amžiaus dovanas – trijų juostų perlų vėrinį su gėlės formos užsegimu priekyje ir savo mamos močiutės, amerikietės Francės Vork (*Frances „Fanny“ Work*), palikimą, už kurį Diana nusipirko butą.

Diana išnuomojo butą trimis merginoms, kurios mokėdavo po aštuoniolika svarų per savaitę, ir pareikalavo tvarkytis. Tačiau gyventi su draugėmis buvo taip smagu. „Nustebtumėte, kiek kartų šiame bute per patefoną skambėjo ABBA“, – pasakojo Dianos kambariokė Ana Bolton (*Anne Bolton*).

Diana nepaprastai mėgaujasi gyvenimu. Lengvą darbą – ji dirba asistente Jaunosios Anglijos vaikų darželyje – ji gali atlikti tarsi „užrištomis akimis“. Lanko pamokas Kovent Gardeno šokių centre. Ir juokauja su draugėmis savo namuose.

Vieną liepos savaitgalį draugai ją pakviečia į užmiesčio dvarą Sasekse. Ji žino, kad ten sutiks pažįstamą veidą – princą Čarlzą.

Nematė jo ilgą laiką. Praeityje jie buvo pakankamai draugiški, tačiau ji nesitiki, kad tai turės kokios nors įtakos.

„Sėdėjau ten, o tada įėjo šis vyras. Pagalvojau, *na, šį kartą aš gana nustebinta*.“

Taip pat ir Čarlzas. Dianai malonu išgirsti iš jo komplimentą, kaip ši užaugo.

„Nebeliko rubuiliukės“, – jis paerzina.

„Tiesiog dabar esu aukštesnė, – atsako Diana. – Išįsiau.“

Princas nusijuokia.

Susižavėjimo kibirkštys sklando aplink juos visą savaitgalį. Dianos džiaugsmui, grįžus namo į Londoną po keleto dienų jis paskambina paklausti, ar ji

nenorėtų kartu su juo pažiūrėti pasirodymo Karališkoje Alberto salėje, o paskui pavakarieniauti Bakingamo rūmuose.

Vyresnio vyro dėmesys labai jaudina. Čarlzas palydi ją į operą. Pakviečia stebėti, kaip jis lenktyniauja, medžioja ir žaidžia polą. Taip pat su 412 pėdų karališkąja jachta *Britannia* abu dalyvauja *Cowes Week* regatoje, netoli Vaito salos.

Princas čia karštas, čia šaltas. Jis skambina jai kasdien visą savaitę, o tada nutyla. Diana bando išlikti tvirta ir šalta. Ji stengiasi laikytis principo „jeigu jis manęs nori, žino, kur aš esu“.

Kambariokėms tampa sunku atlaikyti tokią padėtį.

„Kai jis paskambina, nepaprastai susijaudinu. Tai varo mano kambariokės iš proto“, – pasakoja Diana.

„Mes padėsime tau suplanuoti strategiją, – pažada jos. – Tai bus labai linksma, tarsi žaidimas!“

Kartą Dianos draugas Saimonas Beris (*Simon Berry*) paklausia jos apie gyvenimo planus. Devyniolikmetė atsako: „Būtų puiku, jeigu galėčiau būti šokėja ar Velso princese.“

Bet tai tebuvo svajonė. Visa nutiko taip greitai, kad neatrodė tikra.

6 skyrius

1980 m. lapkritis

Londonas

1906 metais *Ritz* buvo pirmasis viešbutis Londone, kuriame neištekėjusios moterys buvo priimamos be palydos. 1980 m. lapkričio 4 d. Diana viena ten lankosi pobūvyje – pavėluotai švenčiant penkiasdešimtąjį karalienės jaunesniosios sesers, princesės Margaret, gimtadienį.

Prie *Ritz* laukia eilėmis išsirikiavę fotografai. Kai kurie iš jų sustoję ant laiptų stengiasi įamžinti išsipusčiusius svečius. Čarlzo meilės ir apkalbų objektas susilaukė ypatingo susidomėjimo. Juk leidinys *Sun* rugsėjo 8-ąją paskelbė: „Jis ir vėl įsimylėjęs“ bei „Ledi Di yra naujoji Čarlzo mergina“.

„Negalime būti nufotografuoti kartu“, – pasakė Čarlzas. Ir gana griežtai. Fotografė Džeinė Finčer (*Jayne Fincher*) laukia iki trijų valandų nakties, kol pastebi vieną vaikščiojančią ledi Dianą, vilkinčią ilga rausva suknele ir žaliu vilnoniu paltu.

„Oi, atsiprašau, ar galėčiau praeiti?“ – nuoširdžiai paklausia jaunoji Čarlzo mergina. Diana vis dar bando priprasti, kad į ją tikslingai taikosi spauda.

Žinau, kad tai yra tik jų darbas, kurį jie turi atlikti. Tačiau kartais labai noriu, kad jie to nedarytų.

Diana pakviesta švęsti Čarlzo trisdešimt antrąjį gimtadienį. Šventė vyks penktadienį, lapkričio 14-ąją, Sandringame, karališkosios šeimos dvare. Sklando kalbos, kad per pobūvį princas pasipirš. Tačiau vakarėlis praeina be jokios užuominos apie „artėjančią įvykį“.

Laikraščiai kalba apie „malonų ledi Dianos savaitgalį“. „Gaiviai atrodanti, draugiška ir neįmantri, mandagi, puikiai kalbanti ir labai mėgstama“ devyniolikmetė Diana važiuoja *Austin Mini Metro*, lydimą policijos eskorto.

Čarlzas lieka Sandringame. Grupei reporterių jis taria: „Žinau, kad penktadienį tikėjotės naujienų. Taip pat žinau, kad likote nusivylę.“

Ir priduria su paslaptima užuomina: „Greitai bus pranešta.“

Tačiau neįvykusios sužadėtuvės nėra svarbiausias savaitgalio įvykis.

Lapkričio 16-ąją, kol Diana vis dar buvo Sandringame, laikraštis *Sunday Mirror* išspausdino straipsnį su rėksminga antrašte: KARALIŠKASIS MEILĖS TRAUKINYS.

Pasak straipsnio, lapkričio 5-osios vakare blondinė, panaši į Dianą, buvo pastebėta įsėdanti į karališkąjį traukinį, kuriuo važiavo Čarlzas, ir liko ten iki ankstyvo ryto. Kaip tvirtina straipsnis, kitą dieną moteris – tikėtina, kad tai buvo Diana, – pasislėpė „princo artimos draugės ir patikėtinės Kamilos Parker Bouls (*Camilla Parker Bowles*) namuose kaime“. O lapkričio 6-ąją vėl išskubėjo į traukinį antrajam pasimatymui. Netgi cituojamas neįvardytas Kamilos personalo asmuo, grėsmingai priduriantis: „Nedrįstu apie tai nieko pasakyti.“

Rūmų reakcija greita. Tą pačią dieną karalienės atstovas spaudai paneigia istoriją ir pareikalauja *Mirror* redaktoriaus Roberto Edvardso (*Robert Edwards*) atsiprašyti.

Edvardas atsisako, tvirtindamas, kad taip papasakojo jo šaltinis.

Čarlzas, besiruošiantis vykti į keleto savaitių kelionę po Indiją, sako, kad ši istorija yra „šlamštas, suteršęs Dianą“.

Netrukus Diana laikraščiui *Daily Mail* pasakoja: „Aš buvau labai šokiruota. Tiesiog negalėjau tuo patikėti. Niekada nebuvau net šalia traukinio, jau nekalbant apie vidurnaktį.“

Ji taip pat susisiečia su karališkuoju reporteriu Džeimsu Vitekeriu, tuometiniu leidinio *Daily Star* redaktoriumi, ir papasakoja, kad tą ketvirtadienį ji ramiai praleido naktį namuose. Galiausiai tai, kad trečią valandą nakties ji išėjo iš princesės Margaret vakarėlio, užfiksavo fotografai.

„Po vakarėlio jaučiausi labai silpna, – sako Diana. – Taigi penktą valandą vakaro pavalgiau vakarienę ir, prieš anksti nueidama miegoti, žiūrėjau televizorių.“

Visa tai itin apmaudu. Diana netgi neturėjo kada nerimauti, ar galėjo būti kita blondinė, keliavusi karališkuoju traukiniu iki Kamilos namų.

Bėda ta, kad žmonės tiki tuo, ką perskaito.

7 skyrius

1980 m. lapkritis

Indija

„Tu turbūt šaipaisi iš manęs, Hari. Su mano nugara?“

„Klausyk, Arturai, arba tai, arba būtume keliavę mylią pėsčiomis. Visame Delyje neįmanoma rasti taksi. Dabar, jeigu nori nulipti, pasiruošk šokti!“

Kas, po velnių, čia vyksta?

Princas Čarlzas dalyvauja Didžiosios Britanijos Aukštosios komisijos kokteilų vakarėlyje Naujajame Delyje, Indijoje. Tačiau jo limuzinui priartėjus prie teritorijos, vartus užstoja dramblys.

Jis iškiša galvą pro langą ir atpažįsta du gražiai apsirengusius vyrus, besipešančius ant milžiniško žinduolio nugaros. Tai reporteris Haris Arnoldas ir fotografas Arturas Edvardas iš leidinio *Sun*. Čarlzas puikiai pažįsta šiuos vyrus.

Skaitykite likusius
348 iš 368 puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

„Pateikdamas gardžius negirdėtos istorijos kąsnelius, autorius atskleidžia, kokia iš tiesų buvo princesė Diana, po deimantų papuošalais ir aukštosios mados kūrėjų suknelėmis... Knyga palieka širdį veriantį klausimą – o kaip viskas galėjo būti, jeigu?..“

- *Kirkus Reviews*

1978 m. princas Čarlzas, priverstas tėvo, vedė dvylika metų jaunesnę Dianą Spencer, kuri netrukus pagimdė du sūnus – paveldėtoją ir „atsarginį“. Sužinojusi apie Čarlzo santykius su Kamila Parker-Bouls, Diana užgniaužė nuoskaudą ir nukreipė savo dėmesį į visuomeninę veiklą. Ir, be abejo, į sūnus. Nuo tos akimirkos, kai gimė Vindzorų namuose, Viljamas ir Haris tapo visu jaunosios mamos pasauliu.

Dianai teko susidurti su didžiuliu iššūkiu: vienam sūnui lemta tapti Anglijos karaliumi, o kitam – rasti savo gyvenimo kelią. Ji visuomet mokė juos gerbti karališkas tradicijas. Net tuomet, kai pati išdrįso jas sulaužyti.

Šioje knygoje pateikiamas intymus princesės Dianos portretas – toks, apie kurį dar niekas nėra šė. J. Pattersonas daugiausia dėmesio skiria ne Dianos kaip viešo asmens atskleidimui, bet pasiūlo naują perspektyvą – kokia iš tiesų, be viso karališkojo glamūro, buvo princesė Diana? „Kartais norėčiau turėti laiko mašiną...“ – sakydavo Diana Viljamui ir Hariui augant, nė neįsivaizduodama, kiek nedaug jai liko gyventi.

Net jai mirus sūnūs sekė mamos pavyzdžiu. Ir jos širdies balsu. Bėgant metams Viljamas ir Haris suaugo, sukūrė savo šeimas, tačiau Dianos vardas, panašumas į ją ir su niekuo nesulyginama dvasia juos seka kiekviename žingsnyje iki šiol.

Jamesas Pattersonas, pasitelkdamas savo neprilygstamus rašytojo įgūdžius, atskleidžia giliai asmenišką, paslapčių gaubiamą šeimos, apie kurią pasaulyje kalbama daugiausiai, gyvenimą.

Jamesas Pattersonas (g. 1947) – populiariausias pasaulio rašytojas, įtrauktas į Guinesso rekordų knygą kaip daugiausiai – net 425 milijonus! – knygų pardavęs autorius, išgarsėjęs neprilygstamomis detektyvinėmis istorijomis. Lietuviškų šaknų turintis J. Pattersonas šiuo metu itin domisi istorinėmis asmenybėmis.

Knygos bendraautoris **Chrisas Mooney** (g. 1969) – keturiolikos trilerių, tapusių tarptautiniais bestseleriais, autorius, dėstantis kūrybinį rašymą Harvardo universitete.

NEGIRDĖTA, INTYMI IR TIKRA PRINCESĖS DIANOS ISTORIJA		
Jeigu jūs žavėtės karališkąja šeima ir norite sužinoti daugiau intriguojančių paslapčių, privalote perskaityti knygą „Diana, Viljamas ir Haris“.		
 OBUOLYS nuo 2004 @obuolys.lt	ISBN 978-609-484-595-6 9 786094 845956 www.obuolys.lt Knygos pigiau, įdomybei ir ištraukos nemokamai	KITI FORMATAI: Audio knyga Elektroninė knyga

Viso nuotrauka: Kim Kross
Skaitinis žinotuvys: grafas